

10. Aug. 1974

FAKTA

Dato:

10. Aug. 1974

Sidetæl:

Notes i Glæne 1974 s. 29-31

- kan i at jø ikke kun tro
hvordan på kunsten eller
en dikunsten.
78 gider ikke at det gaa
med farve og form, men
jø kan heller ikke beviske at
de findes et kunstnerisk
område som først alt &
det jø der mest på - hvis
der endelig skal tales om
højs beviselighed. Men som dette
kunsten om røde tårn, sig
med i dag (farven som farve
- struktur som struktur) men
jø kan til for mig, artikl -
- jedsstillede at om rindelig heds.

Glæde 10-8-74.

Jeg har mistet min
penndid. Det betyder at
der ikke længere er noget
at se frem til at man
ikke har nogen penndid
at kalde sig selv, f.eks.
må en pludselig blive
miser. Det er nok.
Der er mange ting vel
de fleste må nu i og
- give fordi de ikke er
frem til for at kunne ud-
-vikle sig. Man kan godt
gribes af håbløshed, men
en anstændig også ind i en
frihed, presses til at leve i
med. Man kan også gribes
af panik og som man
skal nu noget i den ret
af frem tid som er tilbage.
Det viser blot at penndiden
er for de forfølgte de am-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- bitigse for hvad er det
man skal på?
Dens skal mig venter os
alle, den når den alle
og for hold til den er al
erogning, for penges bud alle
ambitioner. Luffet, over for
den er vi kun krogen. og
Men, man skal da mig at
leve, og man skal ikke nu
at leve, det er for at pantils-
-proget, man skal leve.
- har altid haft vansk-
- og ved at for hilde mig
til ordene: livet - at leve -
har altid og faldet dem som
var der en bestemt måde,
og kun dem ene at leve
og ved på og har der for
skiller mig og spørgsmålet
hvad dem ene måde
bestod i. Alt hvad man.

en dag igennem fra morgen til
aften foretog sig af forholds
og uprindlige handlinger bestræ-
- man jo som så vel mere
at de dog ikke kun dalt-
- for det begreb man kaldte
livet og at leve det.
Derfor drager man så den
Non illusion at den måde
man lever lever på er den
for tank og at der må fin-
- des en som er rigtig ikke.
Men det gør der på ikke.
Livet, og at leve det er
for netop dem uendelige
se ikke af helt over andre hand-
- lings: spise - glide - sove -
- gå - sidde - høre - se - høre -
- bølge - smage - føle - mere
er der ikke, mere skal der
i, va være.
Lige at leve livet er netop

af en se klasse handlinger og
funktioner som sekundære
i forhold til et idealt
illusionsbillede af en primær
livsform. At ville forlænge
livet på. At ville forlænge
mere af livet, at leve
nogen af livet, at leve
på den forfængelige og uanset
følelse og opfyldelse af at
man er noget selv, at man
kan lade sig afkomme
med fordringer til livet.
Den der lever for, kan
den der modtager hvad der
kommer for alt, nemlig selve
livet som det er.

Glem. 12-8-74.

I morgen får Susanne
til at venheden og Børst er
i Sif med-jylland og så er på
helt alene.
Det er på ved af, og det
irriterer mig at på er ved
af det, på følger det som
en svag hud, en ufriskhed at
på således overmandes af
selv med tiden ved hvs-gang
på bliver overladt til
mig selv. Men - det nytt
for ikke at bilde sig ind
at man er lige af det man
man ikke er lige af det man
kan lige så godt indkomme
at man er helvedes ved
af og sur over at stille
være alene, og al verdens filo-
sofen hjælper ikke på den